

служатъ на Бога, често се обезсърдчаватъ и казватъ: Какво тръбва да правимъ сега? — Вие, които сте хиляди пъти по-интелигентни отъ растенията, идете при тъхъ и ще видите, че тъ знаятъ, какво да правятъ. Чудни сѫ хората! Слугата знае, какво да прави, а господарътъ не знае. Ученикътъ знае, какво да прави, а професорътъ, който му преподава, не знае, какво да прави. Когато нѣкой казва, че не знае, какво да прави, той се натъква на една архаическа мисълъ, останала отъ миналото, която днесъ се явява като препятствие въ живота му. Какво тръбва да прави? Да я заобиколи. — Животътъ нѣма смисълъ. — Това е друга архаическа мисълъ, която тръбва да се заобиколи. Ще си кажете: Било е време, когато животътъ е нѣмалъ смисълъ, но днесъ има смисълъ. Каквато архаическа мисълъ мине презъ ума ви, вие тръбва да я заобиколите така, както инженеритъ, при пробиване на тунели, заобикалятъ онѣзи канари и скали, които имъ препятствуваатъ.

„Почитай баща си и майка си!“ Когато говориътъ на учениците си, Христосъ имъ обяснявашъ вътрешния смисълъ на онѣзи закони, които седатъ задъ разумната причина. Той имъ обяснявашъ далечните причини и последствия на нѣщата. Има нѣща, които днесъ не можете да постигнете, понеже сега имъ поставяте основа. Ако искате преждевременно да постигнете известни нѣща, вие сами ще си попрѣчите. За да постигне своите желания, всѣка сутринь, като става, човѣкъ тръбва да изправя отношенията си къмъ майка си и баща си. Ако сега дойде нѣкой реформаторъ въ свѣта, първата му задача ще биде да накара хората да оправятъ отношенията си къмъ своите майка и баща, не на сила, но по съзнание. Следъ това той ще ги застави да оправятъ отношенията си къмъ своите близни. Азъ наричамъ вашъ ближенъ този, който, при всички условия на живота ви, може да служи като лостъ за вашето повдигане. Вие тръбва да любите ближния си, понеже безъ тази любовъ не можете да се повдигнете. Любовта къмъ Бога е капиталътъ, който човѣкъ тръбва да възприеме отъ Него, за да се повдигне. Любовта къмъ ближния пъкъ представя човѣшката воля, човѣшкия лостъ, съ който хората взаимно тръбва да си помогнатъ. Следователно, дали ще работите за ближния си, за дома си, или за Бога, законътъ е единъ и сѫщъ. Вашите деца не сѫ тѣла, но души, отъ които не можете да изисквате да ви гледатъ на старини. Ако тъ доброволно пожелаятъ да ви гледатъ, това е